

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 1160

1) Til statsministeren af:

Albrechtsen (VS):

»Vil regeringen sikre, at der bringes fuldstændig klarhed i sagen om forsvarsministerens forkerte oplysninger om antallet af kortdistancevåben i Vesteuropa og i sagen om NATO-general Wolfgang Altenburgs forsøg på at vildlede den vesteuropæiske offentlighed?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til spørgsmål nr. S 1146 af 6. maj 1987 til forsvarsministeren.

Albrechtsen (VS):

Jeg kan se, det har hjulpet, at jeg i fredags besluttede at gå til statsministeren med denne sag: jeg har netop fået et svar fra forsvarsministeren. Nu bestrider han ikke længere mine oplysninger og har tilsyneladende – det håber jeg – opgivet forsøget på at lægge røgslør ud i denne sag. Jeg håber, at statsministeren klart vil erklære sig enig med mig i, at det var en meget uheldig måde, forsvarsministeren sidste onsdag håndterede denne sag på, og at der forhåbentlig ikke kommer gentagelser af den slags.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Forsvarsministeren har allerede sidste onsdag her i Tinget og i et skriftligt svar til hr. Albrechtsen senere nærmere redegjort for, hvad dette her drejer sig om. Jeg synes ikke, det er rimeligt at gøre en stor sag ud af, at TV-Avisen den 28. april i år sammenlignede antallet af atommissiler i Øst- og Vesteuropa og angav et bestemt lavt tal for NATOs korttrækkende atomvåben, mens man jo i virkeligheden råder over væsentligt flere, når man tæller artillerigranater m.v. med, for det er der jo ikke noget nyt i.

Det nye består i virkeligheden i, at NATO i kraft af Montebellobeslutningen er i færd med en betydelig reduktion af disse våben; det er faktisk i størrelsen en tredjedel ned i forhold til det nuværende antal korttrækken-

de våben i Europa. Jeg har forstået, at TV-Avisens tal for sovjetiske atomvåben den pågældende dag også kun tog missilerne med. Jeg kan altså ikke se, at der er noget her, som kan være vildledende.

Mon ikke det, der i virkeligheden generer hr. Albrechtsen, er, at de forskellige opgørelser viser en meget stor sovjetisk overlegenhed med atommissiler i Europa; det ville jeg helt kunne følge hr. Albrechtsen i, for det er jo en ubehagelig kendsgerning for os, som missilerne kan rettes mod.

Albrechtsen (VS):

Statsministeren mener ikke, det er rimeligt at gøre nogen stor sag ud af, at forsvarsministeren bevidst forsøger på at dække over falske oplysninger fra NATO-hovedkvarteret. Det synes jeg der er grund til at gøre en meget stor sag ud af, for det, der er baggrunden for sagen, er, at formanden for NATOs militærkomité meddeler Reuter, og at TV-Avisen i Danmark viderebringer en oplysning om, at der kun er 88 af disse kortdistanceatomvåben på vestlig side.

Jeg vil bede statsministeren bekræfte, som også forsvarsministeren har gjort det, at det var og er en misinformationsvirksomhed, som kun kan have til formål at tilsløre og dække over den faktiske atomoprustning, der f.eks. foregår i den lille by Meyn 6 km syd for den danske grænse, hvor man i disse dage udvider atomdepotet med henblik på at få plads til alle de nye atomvåben, som man vil bringe ind i Vesteuropa.

Derfor vil jeg bede statsministeren oplyse, om hans svar skal forstås sådan, at han finder, at det er aldeles uvæsentligt, at man hober atomvåben op i Meyn, og at NATO forsøger på at dække over den kendsgerning gennem udspredelse af falske oplysninger, som den danske forsvarsminister også forsøger at dække over.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil sige til hr. Albrechtsen, at Montebellobeslutningen nu altså indebærer, at NATOs atomvåben i Europa bliver reduceret meget væsentligt, og det synes jeg er et fremskridt. Montebellobeslutningen betyder, at NATOs atomvåben i Europa nu når ned på det laveste niveau i de sidste 20 år.